

Briuselis, 2017 m. gruodžio 1 d.
(OR. en)

15104/17

**Tarpinstitucinė byla:
2016/0412 (COD)**

JAI 1128
COPEN 380
DROIPEN 178
IA 202
CODEC 1946

PRANEŠIMAS

nuo: Pirmininkaujančios valstybės narės
kam: Tarybai

Ankstesnio
dokumento Nr.: 14590/1/17 REV 1
Komisijos dok. Nr.: 15816/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3

Dalykas: Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl nutarimų
išsaldyti ir konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo
– Bendras požiūris

2016 m. gruodžio mėn. Komisija pateikė pasiūlymą dėl Reglamento dėl nutarimų išsaldyti ir konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo.

Pasiūlymu siekiama pagerinti nutarimų išsaldyti ir konfiskuoti turtą tarpvalstybinį vykdymą. Jis grindžiamas galiojančiais ES teisės aktais – visų pirma pamatiniais sprendimais 2003/577/TVR (išsaldymas) ir 2006/783/TVR (konfiskavimas), kuriuos jis pakeičia – ir jame atsižvelgiama į tai, kad valstybės narės sukūrė naujų nusikalstamu būdu įgyto turto išsaldymo ir konfiskavimo formų. Pasiūlyme taip pat atsižvelgiama į pokyčius ES lygmeniu, įskaitant nutarimams išsaldyti ir konfiskuoti turtą taikomus būtiniausius standartus, nustatytus Direktyvoje 2014/42/ES.

Pasiūlymas buvo intensyviai svarstomas Bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose darbo grupės, „Pirmininkaujančios valstybės narės draugų“ grupės, Policijos ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose koordinavimo komiteto (CATS), Nuolatinių atstovų komiteto, Tarybos (TVR) ir patarėjų TVR klausimais posėdžiuose.

Reglamento projekto tekstas, parengtas atsižvelgiant į 2017 m. lapkričio 29 d. Nuolatinių atstovų komiteto posėdžio rezultatus, pateikiamas priede. Tekstas pateikiamas kartu su liudijimų projektais, kurie išdėstyti dok. 15107/17.

Komisija laikosi išlygos dėl 4 straipsnio (proporcingumas) išbraukimo, dėl 9 straipsnio 1 dalies b punkto ir 22 straipsnio 1 dalies b punkto (spaudos laisvė), 31b straipsnio (nuorodos į Direktyvą 2010/24/ES dėl reikalavimų, susijusių su mokesčiais, vykdymo išbraukimas) ir 40 straipsnio (įsigaliojimas).

CZ, DE, EL, CY, HU, NL vis dar laikosi išlygos dėl šio dokumento teisinės formos (kad tai yra reglamentas, o ne direktyva). Tačiau žr. 37a konstatuojamąją dalį.

DE laikosi išlygos dėl 9 ir 22 straipsnių, kadangi ji pageidautų, kad į tekstą būtų įtrauktas nepripažinimo pagrindas, grindžiamas pagrindinėmis teisėmis.

UK pateikė parlamentinio tikrinimo išlygą.

Tarybos prašoma susitarti dėl bendro požiūrio dėl šio teksto, kuris tada taps pagrindu deryboms su Europos Parlamentu pagal įprastą teisėkūros procedūrą (SESV 294 straipsnis).

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 82 straipsnio 1 dalies a punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:¹

- (1) Sąjunga yra užsibrėžusi tikslą puoselėti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę;
- (2) teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose Sąjungoje grindžiamas nuosprendžių ir teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu, kuris nuo 1999 m. spalio 15 ir 16 d. Tamperėje įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo visuotinai laikomas Sąjungoje vykdomo teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose pagrindu;

¹ Teisininkų lingvistų bus paprašyta konstatuojamąsias dalis išdėstyti tinkama seka.

- (3) nusikaltimo priemonių ir pajamų iš nusikaltimų įšaldymas ir konfiskavimas yra vienos veiksmingiausių kovos su nusikalstamumu priemonių. Sąjunga yra įsipareigojusi užtikrinti, kad nusikalstamu būdu įgytas turtas būtų veiksmingiau nustatomas, konfiskuojamas ir pakartotinai panaudojamas pagal Stokholmo programą „Atvira ir saugi Europa piliečių labui ir saugumui“;²
- (4) kadangi nusikalstamumas dažnai būna tarptautinio pobūdžio, siekiant areštuoti pajamas iš nusikaltimų ir nusikaltimo priemones ir jas konfiskuoti, būtinas veiksmingas tarpvalstybinis bendradarbiavimas;
- (5) dabartinę Sąjungos teisinę sistemą, susijusią su nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimu, sudaro Tarybos pamatiniai sprendimai 2003/577/TVR³ ir 2006/783/TVR⁴;
- (6) iš Komisijos ataskaitų apie pamatinių sprendimų 2003/577/TVR ir 2006/783/TVR įgyvendinimą matyti, kad galiojanti nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo tvarka nėra visiškai veiksminga. Dabartinės priemonės valstybėse narėse nėra vienodai įgyvendinamos ir taikomos, todėl tarpusavio pripažinimo mastas yra nepakankamas;

² OL C 115, 2010 5 4, p. 1.

³ 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje (OL L 196, 2003 8 2, p. 45).

⁴ 2006 m. spalio 6 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti (OL L 328, 2006 11 21, p. 59).

- (7) teisinė Sąjungos nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo sistema nebuvo pritaikyta prie naujausių teisės aktų pokyčių Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis. Visų pirma, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/42/ES⁵ nustatytos bendros būtiniausios turto įšaldymo ir konfiskavimo taisyklės. Šios bendros būtiniausios taisyklės yra susijusios su: i) su pajamų iš nusikaltimų ir nusikaltimo priemonių konfiskavimu, be kita ko, įtariamojo arba kaltinamojo ligos ar slapstymosi atvejais, kai baudžiamasis procesas jau pradėtas; ii) išplėstiniu konfiskavimu; iii) konfiskavimu iš trečiųjų asmenų. Tos bendros būtiniausios taisyklės taip pat yra susijusios su turto įšaldymu siekiant jį prireikus vėliau konfiskuoti. Įšaldymo ir konfiskavimo rūšims, kurioms taikoma Direktyva 2014/42/ES, turėtų būti taikoma ir teisinė tarpusavio pripažinimo sistema;
- (8) priimdami Direktyvą 2014/42/ES, Europos Parlamentas ir Taryba pareiškime nurodė, kad įšaldymo ir konfiskavimo Sąjungoje sistemos veiksmingumas yra neatsiejamai susijęs su veiksmingu nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimu. Atsižvelgdami į poreikį įdiegti išsamią pajamų iš nusikaltimų ir nusikaltimo priemonių įšaldymo ir konfiskavimo sistemą, Europos Parlamentas ir Taryba Komisiją paragino pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo;
- (9) 2015 m. balandžio 28 d. komunikate dėl Europos saugumo darbotvarkės Komisija pažymėjo, kad teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose priklauso nuo efektyvių tarpvalstybinių priemonių ir kad nuosprendžių bei teismo sprendimų tarpusavio pripažinimas yra svarbus saugumo sistemos elementas. Komisija taip pat priminė, kad reikia pagerinti nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimą;

⁵ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų įšaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje (OL L 127, 2014 4 29, p. 39).

- (10) 2016 m. vasario 2 d. komunikate „Kovos su teroristų finansavimu stiprinimo veiksmų planas“ Komisija pabrėžė, jog reikia užtikrinti, kad terorizmą finansuojantys nusikaltėliai netektų savo turto. Siekiant nutraukti organizuoto nusikalstamumo veiklą, kuria finansuojamas terorizmas, būtina iš tų nusikaltėlių atimti nusikalstamu būdu įgytą turtą. Todėl būtina užtikrinti, kad visų rūšių nutarimai įšaldyti ir nutarimai konfiskuoti būtų kuo didesniu mastu vykdomi visoje Sąjungoje, taikant tarpusavio pripažinimo principą;
- (11) siekiant užtikrinti veiksmingą nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimą, tų nutarimų pripažinimo ir vykdymo taisyklės turėtų būti nustatytos teisiškai privalomu ir tiesiogiai taikytinu Sąjungos teisės aktu;
- (12) svarbu palengvinti nutarimų įšaldyti turtą ir nutarimų jį konfiskuoti tarpusavio pripažinimą ir vykdymą nustatant taisykles, pagal kurias valstybė narė būtų įpareigota pripažinti kitos valstybės narės vykstant baudžiamajam procesui priimtus nutarimus įšaldyti ir konfiskuoti ir tuos nutarimus vykdyti savo teritorijoje;
- (13) šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems nutarimams įšaldyti ir visiems nutarimams konfiskuoti, priimtiems vykstant procesams baudžiamosiose bylose. „Procesai baudžiamosiose bylose“ yra autonomiška Sąjungos teisės sąvoka. Taigi reglamentas turėtų būti taikomas visų rūšių nutarimams įšaldyti ir nutarimams konfiskuoti, išduotiems įvykus procesui, susijusiam su nusikalstama veika, – ne vien nutarimams, kuriems taikoma Direktyva 2014/42/ES, bet ir kitų rūšių nutarimams, kurie priimami nepriimant galutinio apkaltinamojo nuosprendžio. Nors tokie nutarimai gali neegzistuoti kurios nors valstybės narės teisinėje sistemoje, ta valstybė narė turėtų galėti pripažinti ir vykdyti nutarimą, jei kita valstybė narė tokį nutarimą priėmė. Procesai baudžiamosiose bylose galėtų taip pat apimti policijos ir kitų teisėsaugos institucijų vykdomus nusikalstamos veikos tyrimus. Į šio reglamento taikymo sritį nepatenka nutarimai įšaldyti ir nutarimai konfiskuoti, priimti vykstant procesams civilinėse arba administracinėse bylose;

- (14) šis reglamentas turėtų būti taikomas nutarimams įšaldyti ir nutarimams konfiskuoti, susijusiems su nusikaltimais, kuriems taikoma Direktyva 2014/42/ES, taip pat tokiems nutarimams, susijusiems su kitais nusikaltimais. Taigi nusikaltimų požiūriu neturėtų būti apsiribojama tarpvalstybinį pobūdį turinčiais ypač sunkiais nusikaltimais, kadangi pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 82 straipsnį priemonėms, kuriomis nustatomos teismo sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo užtikrinimo taisyklės ir procedūros, nereikalaujama taikyti tokio apribojimo;
- (15) tarpusavio pripažinimo principu ir skubiu teismo sprendimų vykdymu grindžiamas valstybių narių bendradarbiavimas suponuoja pasitikėjimą, kad sprendimai, kurie turi būti pripažįstami ir vykdomi, bus visada priimami laikantis teisėtumo, subsidiarumo ir proporcingumo principų. Tai taip pat suponuoja, kad turėtų būti apsaugomos asmenų, kuriuos paveikia priimtas nutarimas įšaldyti arba nutarimas konfiskuoti, teisės. Prie tokių paveiktųjų asmenų – o tokie asmenys galėtų būti fiziniai asmenys arba juridiniai asmenys – turėtų būti priskiriami asmenys, kurių atžvilgiu buvo priimtas nutarimas įšaldyti ar nutarimas konfiskuoti, arba asmenys, kuriems nuosavybės teise priklauso turtas, kuriam tas nutarimas taikomas, taip pat bet kokie tretieji asmenys, kurių teisėms, susijusioms su tuo turtu, tuo nutarimu yra tiesiogiai kenkiama, įskaitant *bona fide* trečiuosius asmenis. Tai, ar nutarimu įšaldyti arba nutarimu konfiskuoti tokiems tretiesiems asmenims daromas tiesioginis poveikis, turi būti sprendžiama pagal vykdančiosios valstybės teisę;
- (16) šiuo reglamentu nekeičiama pareiga gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisės principus, kaip įtvirtinta Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 6 straipsnyje;
- (17) šiuo reglamentu gerbiama pagrindinė teisė ir laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija) bei Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje (toliau – EŽTK) pripažintų principų. Tai reiškia, kad turėtų būti draudžiama bet kokia diskriminacija bet koku pagrindu, pavyzdžiui, dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, religijos, seksualinės orientacijos, pilietybės, kalbos ar politinių įsitikinimų arba negalios. Šis reglamentas turėtų būti taikomas laikantis tų teisių ir principų;

- (18) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2010/64/ES⁶, 2012/13/ES⁷, 2013/48/ES⁸, 2016/343⁹, 2016/800¹⁰ ir 2016/1919¹¹ nustatytos procesinės teisės šio reglamento taikymo sričiai priklausantiems baudžiamiesiems procesams turėtų būti taikomos, šių direktyvų taikymo srities ribose, valstybių narių, kurioms šios direktyvos yra privalomos, atžvilgiu. Bet kuriuo atveju Chartijoje numatytos garantijos turėtų būti taikomos visiems procesams, priklausantiems šio reglamento taikymo sričiai. Visų pirma, Chartijoje nustatytos pagrindinės baudžiamojo proceso garantijos turėtų būti taikomos šio reglamento taikymo sričiai priklausantiems procesams baudžiamosiose bylose, kurie nėra baudžiamieji procesai;
- (18a) nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti perdavimo, pripažinimo ir vykdymo taisyklėmis turėtų būti užtikrinama, kad nusikalstamu būdu įgyto turto susigrąžinimo procesas būtų veiksmingas, kartu užtikrinant pagarbą pagrindinėms teisėms;

⁶ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1).

⁷ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1).

⁸ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/48/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu (OL L 294, 2013 11 6, p. 1).

⁹ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo (OL L 65, 2016 3 11, p. 1).

¹⁰ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/800 dėl procesinių garantijų vaikams, kurie baudžiamajame procese yra įtariamieji ar kaltinamieji (OL L 132, 2016 5 21, p. 1).

¹¹ 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1919 dėl teisinės pagalbos įtariamiesiems ir kaltinamiesiems vykstant baudžiamajam procesui ir prašomiems perduoti asmenims vykstant Europos arešto orderio vykdymo procedūroms (OL L 297, 2016 11 4, p. 1).

- (18b) vertindama dvigubą baudžiamumą vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija turėtų patikrinti, ar nusikaltimo faktinių aplinkybių, nurodytų priimančiosios valstybės kompetentingos institucijos pateiktame įšaldymo liudijime ar konfiskavimo liudijime, *per se*, atžvilgiu vykdančiojoje valstybėje taip pat būtų taikomos kriminalinės baudmės, jei tos aplinkybės būtų buvusios toje valstybėje sprendimo dėl pripažinimo priėmimo metu;
- (18c) priimdama nutarimą įšaldyti priimančioji institucija turėtų užtikrinti, kad būtų laikomasi būtinumo ir proporcingumo principų; Nutarimas įšaldyti pagal šį reglamentą turėtų būti išduodamas tik tuo atveju, jeigu toks nutarimas galėtų būti buvęs priimtas panašioje nacionalinėje byloje;
- (18d) valstybės narės turėtų galėti pateikti pareiškimą, kuriame nurodoma, kad tais atvejais, kai įšaldymo liudijimas arba konfiskavimo liudijimas joms perduodamas siekiant nutarimo įšaldyti arba nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir įvykdymo, priimančioji institucija turėtų kartu su įšaldymo liudijimu arba konfiskavimo liudijimu joms perduoti nutarimo įšaldyti arba nutarimo konfiskuoti originalą arba patvirtintą jo kopiją. Valstybės narės turėtų informuoti Komisiją, kai pateikia arba atsiima tokį pareiškimą. Komisija turėtų visoms valstybėms narėms ir **Bendraisiais veiksmais 98/428/TVR¹² įsteigtam** Europos teisminiam tinklui suteikti galimybę susipažinti su gauta informacija. Europos teisminis tinklas turėtų sudaryti sąlygas su ta informacija susipažinti Tarybos sprendimo 2008/976/TVR¹³ 9 straipsnyje nurodytoje tinklavietėje;
- (19) kai nutarimą įšaldyti priima teismas, priimančiąja institucija taip pat galėtų būti priimančiosios valstybės paskirta institucija, kuri pagal nacionalinę teisę yra kompetentinga baudžiamosiose bylose vykdyti nutarimus įšaldyti arba užtikrinti tokių nutarimų vykdymą;

¹² 1998 m. birželio 29 d. Bendrieji veiksmai 98/428/TVR, Tarybos priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu dėl Europos teisminio tinklo sukūrimo (OL L 191, 1998 7 7, p. 4).

¹³ 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimas 2008/976/TVR dėl Europos teisminio tinklo (OL L 348, 2008 12 24, p. 130).

- (20) todėl priimančioji institucija įšaldymo liudijimą arba konfiskavimo liudijimą, kai taikoma, kartu su nutarimu įšaldyti arba nutarimu konfiskuoti turėtų perduoti tiesiogiai vykdančiajai institucijai arba, kai taikoma, vykdančiosios valstybės centrinei institucijai bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu ir tokiomis sąlygomis, kad vykdančioji institucija galėtų nustatyti autentiškumą, be kita ko, registruotu laišku ir saugiu elektroniniu paštu;
- (20a) įšaldymo liudijimą arba konfiskavimo liudijimą, susijusį su nutarimu dėl pinigų sumos, priimančioji institucija turėtų perduoti tai valstybei narei, kurioje, kaip priimančioji institucija gali pagrįstai manyti, asmuo, kurio atžvilgiu priimtas tas nutarimas, turi turto arba pajamų. Remiantis tuo, liudijimas galėtų būti perduotas tai valstybei narei, kurioje yra fizinio asmens, kurio atžvilgiu priimtas tas nutarimas, faktinė gyvenamoji vieta, arba, jeigu tas asmuo neturi nuolatinio arba nusistovėjusio adreso, nuolatinė gyvenamoji vieta. Jeigu nutarimas buvo priimtas juridinio asmens atžvilgiu, liudijimas galėtų būti perduotas tai valstybei narei, kurioje yra to juridinio asmens buveinė;
- (21) tais atvejais, kai su pinigų suma susijęs konfiskavimo liudijimas yra perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei, priimančioji valstybė turėtų stengtis, kad nebūtų konfiskuojama daugiau turto nei būtina ir kad bendra vertė neviršytų didžiausios sumos. Tuo tikslu priimančioji institucija turėtų, be kita ko, i) konfiskavimo liudijime nurodyti turto, esančio kiekvienoje vykdančiojoje valstybėje, vertę, jei ji žinoma, kad vykdančiosios institucijos galėtų į tai atsižvelgti; ii) su vykdančiosiomis institucijomis palaikyti būtinus ryšius ir dialogą dėl turto, kuris turi būti konfiskuotas, ir iii) nedelsiant informuoti atitinkamą (-as) vykdančiąją (-iąsias) instituciją (-as), jei ji mano, jog gali būti rizikos, kad vykdant gali būti viršyta didžiausia suma. Kai tinka Eurojustas galėtų atlikti koordinavimo vaidmenį neviršydamas savo kompetencijos, siekiant išvengti per didelio konfiskavimo;

- (22) vykdančioji institucija nutarimą įšaldyti arba nutarimą konfiskuoti turėtų pripažinti ir imtis būtinų priemonių jam vykdyti. Sprendimas dėl nutarimo įšaldyti arba nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo turėtų būti priimamas ir įšaldymas arba konfiskavimas turėtų būti vykdomas taip pat sparčiai ir teikiant tokį pat prioritetą, kaip ir panašiose nacionalinėse bylose. Siekiant užtikrinti greitą ir veiksmingą sprendimo dėl nutarimo įšaldyti arba nutarimo konfiskuoti priėmimą ir to nutarimo vykdymą, turėtų būti nustatyti terminai. Šie terminai turėtų būti skaičiuojami pagal Reglamentą 1182/71¹⁴. Nutarimų įšaldyti atveju, vykdančioji institucija turėtų ne vėliau nei per 48 valandas po to, kai priimamas sprendimas dėl tokio nutarimo pripažinimo ir vykdymo, imtis konkrečių priemonių, būtinų tam nutarimui vykdyti;
- (23, 24) (išbraukta)
- (25) vykdydamos nutarimą įšaldyti, priimančioji ir vykdančioji institucijos turėtų deramai atsižvelgti į tyrimo konfidencialumą. Visų pirma, vykdančioji institucija turėtų garantuoti nutarime įšaldyti išdėstytų faktų ir turinio konfidencialumą;
- (26) neturėtų būti atsisakoma pripažinti ir vykdyti nutarimą įšaldyti arba nutarimą konfiskuoti remiantis kitokiais negu numatytieji šiame reglamente pagrindais. Visų pirma, vykdančioji institucija turėtų turėti galimybę nepripažinti nutarimo konfiskuoti ir jo nevykdyti remiantis *ne bis in idem* principu, bet kurios iš suinteresuotųjų šalių teisėmis arba teise dalyvauti nagrinėjant bylą teisme;

¹⁴ 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentas Nr. 1182/71, nustatantis terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles (OL L 124, 1971 6 8, p. 1).

- (26a) vienas iš nutarimų konfiskuoti nepripažinimo pagrindų turėtų būti tai, kad asmuo asmeniškai nedalyvavo teismo posėdyje, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, susijęs su galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu. Šis nepripažinimo pagrindas taikomas tik teismo posėdžių, po kurių priimami nutarimai konfiskuoti, susiję su galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu, atveju ir netaikomas procesų, po kurių priimami nutarimai konfiskuoti, kurie nėra grindžiami apkaltinamuoju nuosprendžiu, atveju. Tačiau, kad tokį pagrindą būtų galima taikyti, turėtų būti įvykę vienas ar keli bylos nagrinėjimo posėdžiai. Šis pagrindas negali būti taikomas, jei pagal atitinkamas nacionalines procesines taisykles bylos nagrinėjimo posėdis nėra numatytas. Tokios nacionalinės taisyklės turėtų atitikti Chartiją ir EŽTK, visų pirma kalbant apie teisę į teisingą bylos nagrinėjimą. Taip yra, pavyzdžiui, kai procesas vykdomas supaprastintu būdu, visiškai arba iš dalies taikant rašytinę procedūrą, arba procedūrą, kurioje joks bylos nagrinėjimo posėdis nenumatytas;
- (26b) tik esant išimtinėms aplinkybėms turėtų būti galima nepripažinti ar nevykdyti nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti, kai toks pripažinimas arba vykdymas neleistų vykdančiajai valstybei taikyti savo konstitucinių normų, susijusių su spaudos laisve ir saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve;
- (27) prieš nusprendama nepripažinti ar nevykdyti nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti taikant kurį nors nepripažinimo ar nevykdymo pagrindą, vykdančioji institucija turėtų pasikonsultuoti su priimančiąja institucija, kad galėtų gauti visą būtiną papildomą informaciją;
- (27a) nagrinėdama vykdančiosios institucijos prašymą apriboti laikotarpį, kurį turtas turėtų būti išaldytas, priimančioji institucija turėtų atsižvelgti į visas bylos aplinkybes, visų pirma į tai, ar dėl nutarimo išaldyti tolesnio galiojimo galėtų būti padaryta nepagrįstos žalos vykdančiojoje valstybėje. Prieš pateikiant oficialų prašymą vykdančiajai institucijai siūloma šiuo klausimu pasikonsultuoti su priimančiąja institucija;
- (27b) priimančioji institucija turėtų teikti informaciją vykdančiajai institucijai, kai priimančiosios valstybės institucija gauna bet kokią pinigų sumą, kurią atitinkamas asmuo sumokėjo pagal tą nutarimą konfiskuoti, susitariant, kad vykdančiajai valstybei turi būti pranešama tik tais atvejais, kai mokėjimo pagal nutarimą suma daro poveikį sumai, kuri turėtų būti konfiskuota pagal nutarimą;

- (28) vykdančioji institucija turėtų turėti galimybę atidėti nutarimo konfiskuoti arba nutarimo išaldyti vykdymą, visų pirma tais atvejais, kai jį vykdant galėtų būti pakenkta vykstančiam nusikalstamos veikos tyrimui. Kai tik nebelieka atidėjimo pagrindo, vykdančioji institucija turėtų imtis būtinų priemonių nutarimui vykdyti;
- (28a) įvykdžius nutarimą išaldyti ir po to, kai priimamas sprendimas pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti, vykdančioji institucija turėtų kiek įmanoma informuoti jai žinamus paveiktuosius asmenis apie tokį įvykdymą arba tokį sprendimą. Tai reiškia, kad vykdančioji institucija turėtų dėti visas pagrįstas pastangas nustatyti paveiktuosius asmenis, patikrinti, kaip su jais susisiekti, taip pat tuos asmenis informuoti apie nutarimo išaldyti įvykdymą arba apie sprendimą pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti. Vykdydama šią pareigą vykdančioji institucija galėtų paprašyti priimančiosios institucijos pagalbos, pavyzdžiui, tais atvejais, kai pasirodo, kad paveiktųjų asmenų gyvenamoji vieta (buveinė) yra priimančiojoje valstybėje. Šiame reglamente numatyta vykdančiosios institucijos pareiga informuoti paveiktuosius asmenis nedaromas poveikis jokiai priimančiosios valstybės teisėje numatytai priimančiosios institucijos pareigai informuoti asmenis, pavyzdžiui, dėl nutarimo išaldyti priėmimo arba dėl esamų priimančiosios valstybės teisėje numatytų teisių gynimo priemonių;
- (28b) kad užtikrintų tinkamą išaldyto turto administravimą, vykdančioji institucija turi galimybę prireikus parduoti arba perduoti turtą vadovaujantis Direktyvos 2014/42/ES 10 straipsniu, visų pirma tais atvejais, kai turtas yra išaldytas ilgą laiką;
- (29) priimančiajai institucijai turėtų būti nedelsiant pranešama, jei nutarimo neįmanoma įvykdyti. Nutarimo galėtų būti neįmanoma įvykdyti dėl to, kad turtas jau yra konfiskuotas, dingęs, sunaikintas, jo negalima rasti priimančiosios institucijos nurodytoje vietoje arba kad turto buvimo vieta nenurodyta pakankamai tiksliai, nepaisant to, kad vyko vykdančiosios institucijos ir priimančiosios institucijos konsultacijos. Esant tokioms aplinkybėms vykdančioji institucija nebebus įpareigota vykdyti nutarimo išaldyti;

- (29a) kai nutarimo įšaldyti ar nutarimo konfiskuoti vykdymas dėl privalomų vykdančiosios valstybės teisės nuostatų yra teisiškai neįmanomas, vykdančioji institucija turėtų susisiekti su priimančiąja institucija, kad aptartų padėtį ir rastų sprendimą. Toks sprendimas galėtų būti tai, kad priimančioji institucija atsiima atitinkamą nutarimą;
- (29b) vos užbaigusi vykdyti nutarimą konfiskuoti vykdančioji institucija turėtų pranešti priimančiajai institucijai apie nutarimo įvykdymo rezultatus. Kai praktiškai įmanoma, vykdančioji institucija, pranešdama tuos rezultatus, priimančiajai institucijai turėtų taip pat pranešti konfiskuotą pinigų sumą arba kiek turto konfiskuota ir kitus duomenis, kuriuos ji laiko svarbiais;
- (30) nutarimo įšaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymui turėtų būti taikoma vykdančiosios valstybės teisė ir tik jos institucijos turėtų turėti kompetenciją spręsti dėl vykdymo tvarkos;
- (31) tam, kad šio reglamento praktinis veikimas būtų tinkamas, būtina, kad dalyvaujančios kompetentingos nacionalinės institucijos palaikytų glaudžius ryšius, visų pirma tais atvejais, kai nutarimas konfiskuoti vienu metu vykdomas daugiau nei vienoje valstybėje narėje. Taigi kompetentingos institucijos prireikus turėtų tarpusavyje konsultuotis;
- (32) tarpvalstybinėse bylose neturėtų būti pažeidžiamos nukentėjusiųjų teisės į žalos atlyginimą ir restituciją. Taisyklėse, kuriomis reglamentuojamas disponavimas įšaldytu ir konfiskuotu turtu, pirmenybė turėtų būti teikiama patirtos žalos atlyginimui ir turto restitucijai nukentėjusiesiems. Nukentėjusiojo sąvoka aiškintina pagal priimančiosios valstybės nacionalinę teisę; joje taip pat gali būti nustatyta, kad juridinis asmuo gali būti laikomas nukentėjusiuoju šio reglamento tikslais; Šiuo reglamentu turėtų būti nedaromas poveikis taisyklėms dėl žalos kompensavimo ir turto restitucijos nukentėjusiesiems nacionaliniuose procesuose;

- (32a) jei vykdančioji institucija gauna informaciją apie priimančiosios valstybės priimančiosios institucijos arba kitos kompetentingos teisminės institucijos priimtą sprendimą atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam, ji turėtų imtis būtinų priemonių užtikrinti, kad kuo greičiau atitinkamas turtas būtų išaldytas ir atlikta jo restitucija nukentėjusiajam. Vykdančioji institucija tą turtą galėtų perduoti priimančiajai valstybei, kad ši galėtų atlikti turto restituciją nukentėjusiajam, arba tiesiogiai nukentėjusiajam, jeigu priimančioji valstybė su tuo sutinka. Pareigai atlikti turto restituciją nukentėjusiajam taikomos trys sąlygos: nukentėjusiojo nuosavybės teisė į tą turtą turėtų būti neginčijama – tai reiškia, kad pripažįstama, kad nukentėjusysis yra teisėtas to turto savininkas ir nėra rimtų pretenzijų, dėl kurių reikėtų tuo abejoti; turėtų būti nereikalaujama, kad tas turtas būtų pateiktas kaip įrodymas baudžiamajame procese vykdančiojoje valstybėje; turėtų būti nekenkiama paveiktųjų asmenų, visų pirma *bona fide* trečiųjų asmenų, teisėms. Vykdančioji institucija išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam turėtų atlikti tik tuo atveju, jeigu tenkinamos šios sąlygos. Jei vykdančioji institucija mano, kad šios sąlygos netenkinamos, ji turėtų pasikonsultuoti su priimančiąja institucija, pavyzdžiui, tam, kad paprašytų papildomos informacijos ir aptartų padėtį siekiant rasti sprendimą. Jei sprendimo rasti neįmanoma, vykdančioji institucija galėtų nuspręsti išaldyto turto restitucijos nukentėjusiajam neatlikti;
- (33) valstybės narės neturėtų turėti galimybės viena iš kitos reikalauti atlyginti išlaidas, patirtas taikant šį reglamentą. Tačiau tais atvejais, kai vykdančioji valstybė narė patyrė didelių arba išimtinių išlaidų, pavyzdžiui dėl to, kad turtas yra išaldytas ilgą laiką, priimančioji institucija turėtų atsižvelgti į vykdančiosios institucijos pasiūlymą pasidalyti tas išlaidas;
- (34) [išbraukta]

- (35) siekiant, kad ateityje būtų galima kuo sparčiau išspręsti nustatytas problemas, susijusias su šio reglamento I ir II prieduose nustatyto liudijimo ir formos turiniu, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tokio liudijimo ir formos dalinių pakeitimų. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti rengiant deleguotuosius aktus, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (36) kadangi valstybės narės negali pasiekti šio reglamento tikslo, t. y. nutarimų įšaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo ir vykdymo, ir to tikslo dėl jo masto ir poveikio būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (37) Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatos dėl įrodymų arešto jau pakeistos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES¹⁵. Šiuo reglamentu valstybėse narėse, kurioms jis yra privalomas, turėtų būti pakeistos Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatos dėl turto įšaldymo siekiant jį vėliau konfiskuoti. Nuostatos, susijusios su įrodymų areštu, ir nuostatos, susijusios su turto įšaldymu siekiant jį vėliau konfiskuoti, turėtų būti suderintos. Šis reglamentas valstybėse narėse, kurioms jis yra privalomas, taip pat turėtų pakeisti Pamatinį sprendimą 2006/783/TVR;

¹⁵ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose (OL L 130, 2014 5 1, p. 1).

- (37a) **šio dokumento teisinė forma neturėtų būti precedentas būsimoms Sąjungos teisėkūros priemonėms nuosprendžių ir teismo sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo srityje. Būsimų priemonių teisinės formos pasirinkimas turėtų būti atidžiai įvertinamas kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant į, be kita ko, priemonės veiksmingumą ir proporcingumo bei subsidiarumo principus;**
- (38) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį ir 4a straipsnio 1 dalį Jungtinė Karalystė pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;
- (38a) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir 4a straipsnio 1 dalį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (39) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, SAŲOKŲ APIBRĖŽTYS IR TAIKYMO SRITIS

I straipsnis

Dalykas

1. Šiame reglamente nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybė narė pripažįsta ir savo teritorijoje vykdo kitos valstybės narės vykstant procesams baudžiamosiose bylose priimtą nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti.
2. Šis reglamentas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisės principus, kaip įtvirtinta ES sutarties 6 straipsnyje.
3. Šis reglamentas netaikomas nutarimams išaldyti ir nutarimams konfiskuoti, kurie priimami vykstant procesams civilinėse arba administracinėse bylose.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) nutarimas išaldyti – sprendimas, kurį priima arba patvirtina 8 punkte nurodyta priimančioji institucija, kad užkirstų kelią turto sunaikinimui, pakeitimui, perkėlimui, perdavimui arba disponavimui juo, siekiant tą turtą konfiskuoti;
- 2) nutarimas konfiskuoti – įvykus procesui, susijusiam su nusikalstama veika, teismo priimta galutinė bausmė ar priemonė, kurios pasekmė yra galutinis turto paėmimas iš fizinio arba juridinio asmens;
- 3) turtas – bet kokios rūšies materialus arba nematerialus, kilnojamasis arba nekilnojamasis turtas ir teisiniai dokumentai ar raštai, patvirtinantys nuosavybės teisę arba teisę į tokį turtą, kurį priimančioji institucija laiko:
 - a) pajamomis, įgytomis padarius nusikalstamą veiką, arba jų ekvivalentu, lygiaverčiu visai tokių pajamų vertei ar tik jos daliai,
 - b) tokio nusikaltimo priemonėmis arba tokių nusikaltimo priemonių verte,
 - c) konfiskuotinu dėl bet kokių įgaliojimų konfiskuoti, numatytų Direktyvoje 2014/42/ES, taikymo priimančiojoje valstybėje arba
 - d) konfiskuotinu pagal bet kurias kitas nuostatas, susijusias su konfiskavimo nepriimant galutinio apkaltinamojo nuosprendžio įgaliojimais pagal priimančiosios valstybės teisę, įvykus procesui, susijusiam su nusikalstama veika;
- 4) pajamos – bet kokia iš nusikalstamos veikos tiesiogiai ar netiesiogiai gauta ekonominė nauda; jas gali sudaryti bet kokios formos turtas ir jos apima visas vėliau reinvestuotas ar transformuotas tiesiogines pajamas ir materialinę naudą;

- 5) nusikaltimo priemonės – bet koks turtas, kuris bet koku būdu visas arba iš dalies panaudotas arba kurį planuota panaudoti nusikalstamos veikos padarymui;
- 6) priimančioji valstybė – valstybė narė, kurioje priimamas nutarimas įšaldyti arba nutarimas konfiskuoti;
- 7) vykdančioji valstybė – valstybė narė, kuriai perduodamas pripažintinas ir vykdytinas nutarimas įšaldyti arba nutarimas konfiskuoti;
- 8) priimančioji institucija,
 - a) kai priimamas nutarimas įšaldyti –
 - i) teisėjas, teismas arba prokuroras, kompetentingas atitinkamoje byloje, arba
 - ii) bet kuri kita kompetentinga institucija, kurią priimančioji valstybė paskyrė priimančiąja institucija ir kuri pagal nacionalinę teisę yra kompetentinga baudžiamosiose bylose priimti nutarimą įšaldyti turtą arba įvykdyti nutarimą įšaldyti. Be to, prieš perduodant nutarimą įšaldyti vykdančiajai institucijai, ji patvirtina priimančiosios valstybės teisėjas, teismas arba prokuroras, patikrinus, ar nutarimas atitinka šiame reglamente nustatytas tokio nutarimo priėmimo sąlygas. Jeigu tokia institucija patvirtino nutarimą, ta institucija nutarimo perdavimo tikslais taip pat gali būti laikoma priimančiąja institucija;
 - b) kai priimamas nutarimas konfiskuoti – institucija, kurią priimančioji valstybė paskyrė priimančiąja institucija ir kuri pagal nacionalinę teisę yra kompetentinga baudžiamosiose bylose užtikrinti teismo priimto nutarimo konfiskuoti vykdymą;

- 9) vykdančioji institucija – institucija, kompetentinga pripažinti nutarimą įšaldyti arba nutarimą konfiskuoti ir užtikrinti tokio nutarimo vykdymą laikantis šio reglamento ir procedūrų, pagal nacionalinę teisę taikomų turto įšaldymui ir konfiskavimui. Pagal tokias procedūras gali būti reikalaujama, kad nutarimas būtų užregistruotas teisme ir kas teismas duotų leidimą jį vykdyti. Tokiu atveju vykdančiąja institucija taip pat yra institucija, kompetentinga prašyti tokio registravimo teisme ir tokio teismo leidimo;
- 10) paveiktasis asmuo – asmuo, kurio atžvilgiu buvo priimtas nutarimas įšaldyti ar nutarimas konfiskuoti, arba asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso turtas, kuriam tas nutarimas taikomas, taip pat bet kokie tretieji asmenys, kurių teisėms, susijusioms su tuo turtu, tuo nutarimu yra tiesiogiai kenkiama pagal vykdančiosios valstybės teisę.

3 straipsnis

Nusikalstamos veikos

1. Nutarimas įšaldyti arba nutarimas konfiskuoti vykdomas netikrinant veikos, dėl kurios priimtas toks nutarimas, abipusio baudžiamumo, jei už tą veiką priimančiojoje valstybėje baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios ilgiausia trukmė yra bent treji metai, ir jei ta veika pagal priimančiosios valstybės teisę yra vienas ar daugiau iš šių nusikaltimų:
 - 1) dalyvavimas nusikalstamoje organizacijoje,
 - 2) terorizmas,
 - 3) prekyba žmonėmis,
 - 4) seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija,
 - 5) neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis,
 - 6) neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis,
 - 7) korupcija,
 - 8) sukčiavimas ir kita nusikalstama veika, kaip apibrėžta Direktyvoje (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis¹⁶,

¹⁶ 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2017/1371/ES dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 198, 2017 7 28, p. 29).

- 9) sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą, kuriuo daromas poveikis Europos Sąjungos finansiniams interesams, kaip apibrėžta 1995 m. liepos 26 d. Konvencijoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos¹⁷,
- 10) nusikalstamu būdu įgytų pajamų legalizavimas,
- 11) valiutos, įskaitant eurą, klastojimas,
- 12) elektroniniai nusikaltimai,
- 13) nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančių rūšių gyvūnais ir nykstančių rūšių bei veislių augalais,
- 14) pagalba neteisėtai patekti į šalį ir joje apsigyventi,
- 15) nužudymas arba sunkus kūno sužalojimas,
- 16) neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais,
- 17) žmonių grobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ar įkaitų ėmimas,
- 18) rasizmas ir ksenofobija,
- 19) organizuotas ar ginkluotas apiplėšimas,
- 20) neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarinius daiktus ir meno kūrinius,
- 21) apgaulė,

¹⁷ Konvencija dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos, parengta vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu (OL C 316, 1995 11 27, p. 49).

- 22) reketas ir turto prievartavimas,
- 23) gaminių klastojimas ir piratavimas,
- 24) administracinių dokumentų klastojimas ir neteisėta prekyba jais,
- 25) sukčiavimas negrynosiomis mokėjimo priemonėmis ir jų klastojimas,
- 26) neteisėta prekyba hormoninėmis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis,
- 27) neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviosiomis medžiagomis,
- 28) prekyba vogtomis transporto priemonėmis,
- 29) išžaginimas,
- 30) padegimas,
- 31) Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijai priklausantys nusikaltimai,
- 32) neteisėtas orlaivių ar laivų užgrobimas,
- 33) sabotžas.

2. Nusikaltimų, kurie nėra nurodyti 1 dalyje, atveju vykdančioji valstybė nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti pripažinimą ir vykdymą gali sieti su sąlyga, kad veika, dėl kurios priimtas tas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti, pagal vykdančiosios valstybės teisę būtų laikoma nusikaltimu, nesvarbu, kokie yra jo sudėties elementai ar kaip jis apibūdintas pagal priimančiosios valstybės teisę.

II SKYRIUS

NUTARIMŲ IŠALDYTI PERDAVIMAS, PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

4 straipsnis (išbrauktas)

5 straipsnis

Nutarimų išaldyti perdavimas

1. Nutarimas išaldyti perduodamas pasitelkiant išaldymo liudijimą. Priimančioji institucija išaldymo liudijimą, kaip nurodyta 7 straipsnyje, tiesiogiai perduoda vykdančiajai institucijai arba, kai taikytina, 27 straipsnio 2 dalyje nurodytai centrinei institucijai bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu ir tokiomis sąlygomis, kad vykdančioji institucija galėtų nustatyti autentiškumą.
2. Valstybės narės gali pateikti pareiškimą, kuriame nurodoma, kad tais atvejais, kai išaldymo liudijimas joms perduodamas siekiant pripažinti ir įvykdyti nutarimą išaldyti, priimančioji institucija privalo kartu su išaldymo liudijimu joms perduoti nutarimo išaldyti originalą arba patvirtintą jo kopiją. Tačiau išverstas turi būti tik išaldymo liudijimas, vadovaujantis 7 straipsnio 2 dalimi.
- 2a. Valstybės narės 2 dalyje nurodytą pareiškimą gali pateikti šio reglamento priėmimo metu arba vėliau. Valstybės narės gali pareiškimą bet kada atsiimti. Valstybės narės informuoja Komisiją kai pateikia arba atsiima pareiškimą. Komisija visoms valstybėms narėms ir Europos teisminių tinklų suteikia galimybę susipažinti su gauta informacija, kaip nustatyta Tarybos sprendime 2008/976/TVR.

3. Nutarimo išaldyti, susijusio su pinigų suma, atveju priimančioji institucija išaldymo liudijimą perduoda tai valstybei narei, kurioje, kaip priimančioji institucija gali pagrįstai manyti, asmuo, kurio atžvilgiu priimtas tas nutarimas, turi turto arba pajamų.
4. Nutarimo išaldyti, susijusio su konkrečiais turto vienetais, atveju priimančioji institucija išaldymo liudijimą perduoda tai valstybei narei, kurioje, kaip priimančioji institucija gali pagrįstai manyti, yra tame nutarime išaldyti nurodytas turtas.
5. 1 dalyje nurodytas išaldymo liudijimas:
 - a) pateikiamas kartu su konfiskavimo liudijimu, perduodamu pagal 17 straipsnį, arba
 - b) jame pateikiamas nurodymas, kad turtas turi likti išaldytas vykdančiojoje valstybėje tol, kol pagal 17 straipsnį bus perduotas ir įvykdytas nutarimas konfiskuoti – šiuo atveju priimančioji institucija 7 straipsnyje nurodytame išaldymo liudijime nurodo numatomą tokio nutarimo perdavimo datą.
6. Jeigu priimančioji institucija žino apie kokius nors asmenis, kuriuos paveikia tas nutarimas išaldyti, ji apie tai praneša vykdančiajai institucijai. Priimančioji institucija, jei prašoma, taip pat praneša vykdančiajai institucijai informaciją, susijusią su reikalavimais, kuriuos toks paveiktasis asmuo gali turėti atitinkamo turto atžvilgiu, įskaitant bet kokią tą asmenį identifikuojančią informaciją.
7. Jeigu, nepaisant informacijos, kuri pateikiama pagal 27 straipsnio 3 dalį, kompetentinga vykdančioji institucija nėra žinoma, priimančioji institucija pateikia visas būtinas užklausas, įskaitant užklausas per kontaktinius asmenis Europos teisminiame tinkle, kad gautų informaciją apie tai, kuri institucija yra kompetentinga pripažinti ir vykdyti nutarimą išaldyti.

8. Jeigu išaldymo liudijimą gavusi institucija nėra kompetentinga jį pripažinti arba imtis būtinų priemonių jam įvykdyti, ji tą išaldymo liudijimą nedelsdama perduoda kompetentingai savo valstybės narės vykdančiajai institucijai ir apie tai praneša priimančiajai institucijai.

6 straipsnis

Nutarimo išaldyti perdavimas vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių

1. Išaldymo liudijimas pagal 5 straipsnį vienu metu perduodamas tik vienai vykdančiajai valstybei, išskyrus atvejus, kai taikomos 2 ar 3 dalies nuostatos.
2. Nepaisant 1 dalies, jei nutarimas išaldyti yra susijęs su konkrečiais turto vienetais, išaldymo liudijimas tuo pačiu metu gali būti perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei tais atvejais, kai:
 - a) priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad įvairūs nutarime išaldyti nurodyti turto vienetai yra skirtingose vykdančiosiose valstybėse, arba
 - b) nutarime išaldyti nurodytam konkrečiam turto vienetai išaldyti reikėtų imtis veiksmų daugiau nei vienoje vykdančiojoje valstybėje.
3. Nepaisant 1 dalies, tais atvejais, kai nutarimas išaldyti yra susijęs su pinigų suma, išaldymo liudijimas tuo pačiu metu gali būti perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei, jeigu priimančioji institucija mano, kad tam yra konkreti būtinybė, visų pirma, kai yra tikėtina, kad apskaičiuotosios turto, kuris gali būti išaldytas priimančiojoje valstybėje ir bet kurioje vienoje vykdančiojoje valstybėje, vertės nepakaks visai nutarime išaldyti nurodytai sumai padengti.

7 straipsnis

Standartinis išaldymo liudijimas

1. Priimančioji institucija užpildo I priede nustatytą išaldymo liudijimą, jį pasirašo ir patvirtina, kad jo turinys yra tikslus ir teisingas.
2. Priimančioji institucija išaldymo liudijimą išverčia į vykdančiosios valstybės valstybinę kalbą arba bet kurią kitą kalbą, kuri pagal 3 dalį bus priimtina tai vykdančiajai valstybei.
3. Bet kuri valstybė narė Komisijai teikiamame pareiškime bet kada gali nurodyti, kad ji priims vertimą į vieną ar daugiau kitų oficialiųjų Sąjungos kalbų.

8 straipsnis

Nutarimų išaldyti pripažinimas ir vykdymas

Vykdančioji institucija pripažįsta pagal 5 straipsnį perduotą nutarimą išaldyti ir imasi būtinų priemonių, kad jis būtų vykdomas taip pat sparčiai ir teikiant tokį pat prioriteta, kaip ir vidaus nutarimas išaldyti, išskyrus atvejus, kai ta institucija taiko vieną iš nepripažinimo ir nevykdymo pagrindų pagal 9 straipsnį arba vieną iš 11 straipsnyje numatytų vykdymo atidėjimo pagrindų.

Nutarimų įšaldyti nepripažinimo ir nevykdymo pagrindai

1. Nuspręsti nepripažinti nutarimo įšaldyti ir jo nevykdyti vykdančioji institucija gali tik jeigu:
 - a) nutarimo įšaldyti vykdymas prieštarautų *ne bis in idem* principui;
 - b) pagal vykdančiosios valstybės teisę yra privilegija ar imunitetas, dėl kurio būtų užkertamas kelias įšaldyti atitinkamą turtą, arba yra su spaudos laisve ir saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve susijusios normos dėl baudžiamosios atsakomybės nustatymo ar apribojimo, dėl kurių užkertamas kelias vykdyti nutarimą;
 - c) 7 straipsnyje numatytas liudijimas yra neišsamus arba aiškiai neteisingas ir jis nebuvo išsamiai užpildytas pirma pasikonsultavus pagal šio straipsnio 2 dalį;
 - d) nutarimas pagrįstas nusikalstama veika, kuri buvo visa arba iš dalies padaryta ne priimančiosios valstybės teritorijoje ir visa arba iš dalies padaryta vykdančiosios valstybės teritorijoje, o veika, su kuria susijęs priimtas nutarimas, vykdančiojoje valstybėje nelaikoma nusikaltimu;
 - e) 3 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju veika, dėl kurios priimtas nutarimas, pagal vykdančiosios valstybės teisę nelaikoma nusikaltimu; tačiau atvejais, susijusiais su mokesčius ar rinkliavas arba muitus ir valiutos keitimą reglamentuojančiomis taisyklėmis, nutarimo įšaldyti negali būti atsisakyta vykdyti remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės teisėje nenumatyti tokie pat mokesčiai ar rinkliavos arba tokios pat mokesčius, rinkliavas, muitus ir valiutos keitimą reglamentuojančios taisyklės, kaip priimančiosios valstybės teisėje.

2. 1 dalyje nurodytais atvejais, prieš nusprendama visiškai ar iš dalies nepripažinti arba nevykdyti nutarimo įšaldyti, vykdančioji institucija bet kuriuo tinkamu būdu konsultuojasi su priimančiąja institucija ir prireikus jos paprašo nedelsiant pateikti visą būtiną informaciją.
3. Tai atvejais, kai vykdančioji institucija yra pripažinusi nutarimą įšaldyti, tačiau jį vykdydama ji sužino, kad taikomas vienas iš nepripažinimo ir nevykdymo pagrindų, ji nedelsdama bet kuriuo tinkamu būdu susisiekiama su priimančiąja institucija, kad aptartų tinkamas priemones, kurių turi būti imtasi. Tuo remdamasi priimančioji institucija gali nuspręsti atsiimti nutarimą įšaldyti. Jei po tokių diskusijų dėl sprendimo nesusitariama, vykdančioji institucija gali nuspręsti nutraukti nutarimo įšaldyti vykdymą.

Nutarimų įšaldyti pripažinimo ir vykdymo terminai

1. Gavusi įšaldymo liudijimą vykdančioji institucija sprendimą dėl nutarimo įšaldyti pripažinimo ir vykdymo priima ir šį sprendimą vykdo nedelsdama ir taip pat sparčiai ir teikiant tokį pat prioritetą, kaip ir panašioje nacionalinėje byloje.
2. Tais atvejais, kai priimančioji institucija įšaldymo liudijime yra nurodžiusi, kad įšaldymo priemonė turi būti įgyvendinta konkrečią dieną, vykdančioji institucija kiek įmanoma atsižvelgia į šį reikalavimą.
3. Nedarant poveikio 5 daliai, tais atvejais, kai priimančioji institucija yra nurodžiusi įšaldymo liudijime, kad įšaldymą būtina įvykdyti nedelsiant, kadangi yra teisėtų priešasčių manyti, jog esama grėsmės, kad atitinkamas turtas bus netrukus perkeltas arba sunaikintas, sprendimą dėl nutarimo įšaldyti pripažinimo vykdančioji institucija priima ne vėliau nei per 48 valandas nuo tada, kai vykdančioji institucija jį gauna. Ne vėliau nei per 48 valandas nuo tokio sprendimo priėmimo vykdančioji valstybė imasi konkrečių priemonių, būtinų, kad nutarimas būtų įvykdytas.
4. Vykdančioji institucija bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu priimančiajai institucijai nedelsdama praneša apie sprendimą dėl nutarimo įšaldyti pripažinimo ir vykdymo.
5. Jeigu konkrečiu atveju neįmanoma laikytis 3 dalyje nurodytų terminų, vykdančioji institucija bet kuriuo būdu nedelsdama praneša apie tai priimančiajai institucijai, nurodydama uždelsimo priežastis, ir konsultuojasi su priimančiaja institucija dėl tinkamo nutarimo įšaldyti įvykdymo grafiką. Terminų pasibaigimas neatleidžia vykdančiosios institucijos nuo pareigos priimti sprendimą dėl nutarimo įšaldyti pripažinimo ir vykdymo ir nedelsiant tą nutarimą įvykdyti.

Nutarimų išaldyti vykdymo atidėjimas

1. Vykdančioji institucija gali atidėti pagal 5 straipsnį perduoto nutarimo išaldyti vykdymą, jeigu:
 - a) jį vykdant galėtų būti pakenkta vykstančiam nusikalstamos veikos tyrimui – tokiu atveju nutarimo išaldyti vykdymas gali būti atidėtas tam laikui, kuris vykdančiajai institucijai atrodo pagrįstas;
 - b) turtui jau taikomas galiojantis nutarimas išaldyti – tokiu atveju nutarimo išaldyti vykdymas gali būti atidėtas tol, kol tokie galiojantys nutarimai bus atsiimti, arba
 - c) turtui jau taikomas galiojantis nutarimas, priimtas vykstant kitiems procesams vykdančiojoje valstybėje – tokiu atveju nutarimo išaldyti vykdymas gali būti atidėtas tol, kol toks galiojantis nutarimas bus atsiimtas. Tačiau šis punktas taikomas tik tuo atveju, kai toks galiojantis nutarimas pagal nacionalinę teisę būtų laikomas vykdytinu pirmiau už paskesnius nacionalinius nutarimus išaldyti.
2. Vykdančioji institucija bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu priimančiajai institucijai nedelsdama praneša apie nutarimo vykdymo atidėjimą, įskaitant atidėjimo pagrindus ir, jei įmanoma, tikėtiną atidėjimo trukmę. Kai tik nebelieka atidėjimo pagrindo, vykdančioji institucija nedelsdama imasi būtinų priemonių nutarimui vykdyti ir bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu praneša apie tai priimančiajai institucijai.

12 straipsnis

Konfidencialumas

1. Vykdydamos nutarimą išaldyti, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija deramai atsižvelgia į tyrimo konfidencialumą.
2. Vykdančioji institucija, laikydamosi savo nacionalinės teisės, garantuoja nutarime išaldyti išdėstytų faktų ir turinio konfidencialumą, išskyrus tai, kas būtina tam nutarimui vykdyti.
3. Siekdama apsaugoti vykstančius tyrimus, priimančioji institucija vykdančiosios institucijos gali paprašyti nutarimo išaldyti vykdymą išlaikyti paslapyje.
4. Jei vykdančioji institucija negali laikytis šiame straipsnyje nustatytų konfidencialumo įpareigojimų, ji nedelsdama ir, kai įmanoma, prieš įvykdydama nutarimą išaldyti apie tai praneša priimančiajai institucijai.

13 straipsnis

(perkelta į naują 32a straipsnį)

Nutarimų įšaldyti trukmė

1. Turtas vykdančiojoje valstybėje lieka įšaldytas tol, kol tos valstybės kompetentinga institucija galutinai užbaigia veiksmus reaguodama į nutarimą konfiskuoti, perduotą pagal 17 straipsnį, arba tol, kol priimančioji institucija vykdančiajai institucijai praneša apie bet kokį sprendimą arba priemonę, dėl kurios nutarimas yra nevykdytinas arba atsiimamas pagal 30 straipsnio 1 dalį.
2. Vykdančioji institucija, atsižvelgdama į bylos aplinkybes, priimančiajai institucijai gali pateikti pagrįstą prašymą apriboti laikotarpį, kuriuo turtas turi būti įšaldytas. Nagrinėdama tokią prašymą priimančioji institucija atsižvelgia į visus, įskaitant vykdančiosios institucijos, interesus. Priimančioji institucija į prašymą reaguoja kaip įmanoma greičiau. Jeigu priimančioji institucija nesutinka su tokiu apribojimu, ji vykdančiajai institucijai praneša nesutikimo priežastis. Tokiu atveju turtas lieka įšaldytas pagal 1 dalį. Jeigu priimančioji institucija nesureaguoja per šešias savaites nuo prašymo gavimo, vykdančioji institucija nebėra įpareigota vykdyti nutarimą įšaldyti.

Galimybės vykdyti nutarimą išaldyti nebuvimas

1. Jei vykdančioji institucija mano, kad nutarimo išaldyti įvykdyti neįmanoma, ji nedelsdama apie tai praneša priimančiajai institucijai.
2. Prieš pranešdama priimančiajai institucijai pagal 1 dalį, vykdančioji institucija atitinkamai atvejais nedelsdama pasikonsultuoja su priimančiąja institucija siekiant rasti sprendimą.
3. Nutarimo išaldyti nevykdymas pagal šį straipsnį gali būti pateisinamas tik jeigu turtas:
 - a) jau yra konfiskuotas;
 - b) yra dingęs;
 - c) yra sunaikintas;
 - d) jo negalima rasti išaldymo liudijime nurodytoje vietoje;
 - e) jo negalima rasti, nes turto buvimo vieta nenurodyta pakankamai tiksliai, nepaisant 2 dalyje nurodytų konsultacijų.
4. 3 dalies b, d ir e punktuose nurodytų situacijų atžvilgiu, jeigu vykdančioji institucija vėliau gauna informacijos, pagal kurią ji gali nustatyti turto buvimo vietą, vykdančioji institucija įvykdo nutarimą išaldyti, neperduodant naujo išaldymo liudijimo, su sąlyga, kad prieš įvykdydama nutarimą išaldyti vykdančioji institucija pasitikrina pas priimančiąją instituciją, ar nutarimas išaldyti vis dar galioja.
5. Nepaisant 3 dalies, tuo atveju, kai priimančioji institucija nurodė, kad galėtų būti išaldytas tokios pat vertės turtas, nutarimo išaldyti nevykdymas pagal šį straipsnį gali būti pateisinamas tik jeigu yra susidariusi viena iš 3 dalyje nurodytų aplinkybių ir nėra tokios pat vertės turto, kuris gali būti konfiskuotas.

16 straipsnis

Pranešimų teikimas

Vykdančioji institucija priimančiajai institucijai praneša apie nutarimo įšaldyti įvykdymą, be kita ko, pateikdama įšaldyto turto aprašymą ir, jei yra, apytikriai apskaičiuotą jo vertę. Pranešama bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu be reikalo nedelsiant po to, kai vykdančiajai institucijai pranešama, kad nutarimas įšaldyti įvykdytas.

III SKYRIUS

NUTARIMŲ KONFISKUOTI PERDAVIMAS, PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

17 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti perdavimas

1. Nutarimas konfiskuoti perduodamas pasitelkiant konfiskavimo liudijimą. Priimančioji institucija 20 straipsnyje nurodytą konfiskavimo liudijimą tiesiogiai perduoda vykdančiajai institucijai arba, kai taikytina, 27 straipsnio 2 dalyje nurodytai centrinei institucijai bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu ir tokiomis sąlygomis, kad vykdančioji institucija galėtų nustatyti autentiškumą.
2. Valstybės narės gali pateikti pareiškimą, kuriame nurodoma, kad tais atvejais, kai konfiskavimo liudijimas joms perduodamas siekiant pripažinti ir įvykdyti nutarimą konfiskuoti, priimančioji institucija privalo kartu su konfiskavimo liudijimu joms perduoti nutarimo konfiskuoti originalą arba patvirtintą jo kopiją. Tačiau išverstas turi būti tik konfiskavimo liudijimas, vadovaujantis 20 straipsnio 2 dalimi.
- 2a. Valstybės narės 2 dalyje nurodytą pareiškimą gali pateikti šio reglamento priėmimo metu arba vėliau. Valstybės narės gali pareiškimą bet kada atsiimti. Valstybės narės informuoja Komisiją kai pateikia arba atsiima pareiškimą. Komisija visoms valstybėms narėms ir Europos teismui suteikia galimybę susipažinti su gauta informacija.
3. Nutarimo konfiskuoti, susijusio su pinigų suma, atveju priimančioji institucija konfiskavimo liudijimą perduoda tai valstybei narei, kurioje, kaip priimančioji institucija gali pagrįstai manyti, asmuo, kurio atžvilgiu priimtas tas nutarimas, turi turto arba pajamų.

4. Nutarimo konfiskuoti, susijusio su konkrečiais turto vienetais, atveju priimančioji institucija konfiskavimo liudijimą perduoda tai valstybei narei, kurioje, kaip priimančioji institucija gali pagrįstai manyti, yra tame nutarime konfiskuoti nurodytas turtas.
5. Jeigu, nepaisant informacijos, kuri pateikiama pagal 27 straipsnio 3 dalį, kompetentinga vykdančioji institucija nėra žinoma, priimančioji institucija pateikia visas būtinas užklausas, įskaitant užklausas per kontaktinius asmenis Europos teisminiame tinkle, kad gautų informaciją apie tai, kuri institucija yra kompetentinga pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti.
6. Jeigu konfiskavimo liudijimą gavusi vykdančiosios valstybės institucija nėra kompetentinga jį pripažinti arba imtis būtinų priemonių jam įvykdyti, ji tą konfiskavimo liudijimą nedelsdama perduoda kompetentingai savo valstybės narės vykdančiajai institucijai ir apie tai praneša priimančiajai institucijai.

18 straipsnis

Nutarimo konfiskuoti perdavimas vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių

1. Konfiskavimo liudijimas pagal 17 straipsnį vienu metu perduodamas tik vienai vykdančiajai valstybei, išskyrus atvejus, kai taikomos 2 ar 3 dalies nuostatos.
2. Nepaisant 1 dalies, jei nutarimas konfiskuoti yra susijęs su konkrečiais turto vienetais, konfiskavimo liudijimas tuo pačiu metu gali būti perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei tais atvejais, kai:
 - a) priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad įvairūs nutarime konfiskuoti nurodyti turto vienetai yra skirtingose vykdančiosiose valstybėse, arba
 - b) nutarime konfiskuoti nurodytam konkrečiam turto vienetai konfiskuoti reikia imtis veiksmų daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje.
3. Nepaisant 1 dalies, jei nutarimas konfiskuoti yra susijęs su pinigų suma, konfiskavimo liudijimas tuo pačiu metu gali būti perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei tais atvejais, kai priimančioji institucija mano, kad tam yra konkreti būtinybė, visų pirma, kai:
 - a) atitinkamas turtas nebuvo įšaldytas pagal šį reglamentą arba
 - b) tikėtina, kad turto, kuris gali būti konfiskuotas priimančiojoje valstybėje ir bet kurioje vienoje vykdančiojoje valstybėje, neužteks padengti visą sumą, nurodytą nutarime konfiskuoti.

Nutarimų konfiskuoti perdavimo pasekmės

1. Nutarimo konfiskuoti perdavimas pasitelkiant liudijimą vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių pagal 17 ir 18 straipsnius neapriboja priimančiosios valstybės teisės pačiai vykdyti nutarimą konfiskuoti.
2. Jeigu nutarimas konfiskuoti, susijęs su pinigų suma, perduodamas vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių, jį įvykdžius gauta bendra vertė negali viršyti nutarime konfiskuoti nurodytos didžiausios sumos.
3. Priimančioji institucija bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu nedelsdama informuoja vykdančiąją instituciją, jeigu:
 - a) ji mano, visų pirma remdamasi informacija, kurią ji pagal 24 straipsnio 1 dalies b punktą gavo iš vykdančiosios institucijos, kad yra rizikos, jog vykdant nutarimą gali būti viršyta didžiausia suma;
 - b) visas nutarimas konfiskuoti arba jo dalis buvo įvykdyta priimančiojoje valstybėje arba kitoje vykdančiojoje valstybėje, nurodydama sumą, kurios atžvilgiu nutarimas konfiskuoti dar nėra įvykdytas;
 - c) po konfiskavimo liudijimo perdavimo pagal 17 straipsnį priimančiosios valstybės institucija gauna bet kokią pinigų sumą, kurią atitinkamas asmuo sumokėjo pagal tą nutarimą konfiskuoti.

Jeigu taikomas a punktas, priimančioji institucija kuo greičiau praneša vykdančiajai institucijai, kad nebeliko minėtos rizikos.

20 straipsnis

Standartinis konfiskavimo liudijimas

1. Priimančioji institucija užpildo II priede nustatytą konfiskavimo liudijimą, jį pasirašo ir patvirtina, kad jo turinys yra tikslus ir teisingas.
2. Priimančioji institucija konfiskavimo liudijimą išverčia į vykdančiosios valstybės valstybinę kalbą arba bet kurią kitą kalbą, kuri pagal 3 dalį bus priimtina tai vykdančiajai valstybei.
3. Bet kuri valstybė narė Komisijai teikiamame pareiškime bet kada gali nurodyti, kad ji priims vertimą į vieną ar daugiau kitų oficialiųjų Sąjungos kalbų.

21 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti pripažinimas ir vykdymas

1. Vykdančioji institucija pripažįsta pagal 17 straipsnį perduotą nutarimą konfiskuoti ir imasi būtinų priemonių, kad jis būtų vykdomas tokiu pat būdu, kaip ir vykdančiosios valstybės institucijos priimtas nutarimas konfiskuoti, išskyrus atvejus, kai ta vykdančioji institucija taiko vieną iš nepripažinimo ir nevykdymo pagrindų pagal 22 straipsnį arba vieną iš 24 straipsnyje numatytų vykdymo atidėjimo pagrindų.
2. Jeigu nutarimas konfiskuoti susijęs su konkrečiu turto vienetu, priimančiosios ir vykdančiosios institucijos gali susitarti, jeigu tai numatyta priimančiosios valstybės teisėje, kad konfiskavimas vykdančiojoje valstybėje galėtų būti vykdomas reikalaujant sumokėti to turto, kuris kitu atveju būtų konfiskuotas, vertę atitinkančią pinigų sumą.

3. Jei nutarimas konfiskuoti susijęs su pinigų suma, vykdančioji institucija, jei mokėjimas negaunamas, nutarimą konfiskuoti vykdo pagal 1 dalį, jį nukreipdama į bet kokį tam tikslui tinkamą turto vienetą. Vykdančioji institucija, jei būtina, konvertuoja konfiskuotiną pinigų sumą į vykdančiosios valstybės valiutą pagal keitimo kursą, buvusį tuo metu, kai buvo priimtas nutarimas konfiskuoti. Konvertavimas atliekamas pagal dienos euro kursą, paskelbtą C serijos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
4. Bet kokia pinigų sumos dalis, pagal nutarimą konfiskuoti išieškota bet kurioje valstybėje, išskyrus vykdančiąją valstybę, visiškai atskaitoma iš sumos, kuri turi būti konfiskuota vykdančiojoje valstybėje.
5. Kai priimančioji institucija priima nutarimą konfiskuoti, tačiau nėra priėmusi nutarimo išaldyti, konkrečios 1 dalyje numatytos priemonės gali apimti ir vykdančiosios institucijos sprendimą savo iniciatyva išaldyti atitinkamą turtą, siekiant vėliau įvykdyti nutarimą konfiskuoti. Tokiu atveju vykdančioji institucija nedelsdama informuoja priimančiąją instituciją, jei įmanoma, prieš išaldant atitinkamą turtą.
6. Vos užbaigusi vykdyti nutarimą, vykdančioji institucija bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu praneša priimančiajai institucijai apie nutarimo įvykdymo rezultatus.

Nutarimų konfiskuoti nepripažinimo ir nevykdymo pagrindai

1. Nuspręsti nepripažinti nutarimų konfiskuoti ir jų nevykdyti vykdančioji institucija gali tik jeigu:
 - a) nutarimo vykdymas prieštarautų *ne bis in idem* principui;
 - b) pagal vykdančiosios valstybės teisę yra privilegija ar imunitetas, dėl kurio būtų užkertamas kelias vykdyti vidaus nutarimą konfiskuoti atitinkamą turtą, arba yra su spaudos laisve ir saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve susijusios normos dėl baudžiamosios atsakomybės nustatymo ar apribojimo, dėl kurių užkertamas kelias vykdyti nutarimą;
 - c) 20 straipsnyje numatytas konfiskavimo liudijimas yra neišsamus arba aiškiai neteisingas ir jis nebuvo išsamiai užpildytas pirma pasikonsultavus pagal 2 dalį;
 - d) nutarimas pagrįstas nusikalstama veika, kuri buvo visa arba iš dalies padaryta ne priimančiosios valstybės teritorijoje ir visa arba iš dalies padaryta vykdančiosios valstybės teritorijoje, o veika, su kuria susijęs priimtas nutarimas, vykdančiojoje valstybėje nelaikoma nusikaltimu;
 - e) pagal vykdančiosios valstybės teisę nutarimo būtų neįmanoma vykdyti dėl paveiktųjų asmenų teisių, net jeigu tai neįmanoma dėl to, kad buvo taikytos teisių gynimo priemonės pagal 33 straipsnį;
 - f) 3 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju veika, kuria grindžiamas nutarimas, pagal vykdančiosios valstybės teisę nelaikoma nusikaltimu; tačiau atvejais, susijusiais su mokesčius ar rinkliavas arba muitus ir valiutos keitimą reglamentuojančiomis taisyklėmis, nutarimo konfiskuoti negali būti atsisakyta vykdyti remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės teisėje nenumatyti tokie pat mokesčiai ar rinkliavos arba tokios pat mokesčius, rinkliavas, muitus ir valiutos keitimą reglamentuojančios taisyklės, kaip priimančiosios valstybės teisėje;

g) pagal 20 straipsnyje numatytą konfiskavimo liudijimą asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, asmeniškai nedalyvavo teismo posėdyje, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, susijęs su galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu. Šis pagrindas netaikomas, jeigu konfiskavimo liudijime nurodyta, kad pagal kitus priimančiosios valstybės nacionalinėje teisėje nustatytus procesinius reikalavimus:

- i) asmeniui buvo asmeniškai laiku įteiktas teismo šaukimas ir tokiu būdu jis buvo informuotas apie numatytą teismo posėdžio, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, laiką ir vietą arba jis kitomis priemonėmis faktiškai gavo oficialią informaciją apie numatytą teismo posėdžio laiką ir vietą tokiu būdu, kad buvo aiškiai nustatyta, jog jis žinojo apie numatytą teismo posėdį, ir asmeniui buvo laiku pranešta, kad toks nutarimas konfiskuoti gali būti priimtas, net jeigu jis neatvyks į teismo posėdį;
- ii) žinodamas apie numatomą teisminį nagrinėjimą, asmuo įgaliojo advokatą, kurį paskyrė atitinkamas asmuo arba valstybė, jį ginti teisminio nagrinėjimo metu ir tas advokatas iš tiesų jį gynė teisminio nagrinėjimo metu arba
- iii) asmuo, jam įteikus nutarimą konfiskuoti ir jį aiškiai informavus apie teisę į pakartotinį bylos nagrinėjimą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kuriuos nagrinėjant šis asmuo turėtų teisę dalyvauti ir kurie suteiktą galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas galėtų būti panaikintas:
 - aiškiai nurodė, kad neginčija nutarimo konfiskuoti, arba
 - per taikomą laikotarpį nepareikalavo pakartotinio bylos nagrinėjimo arba nepateikė apeliacinio skundo.

2. 1 dalyje nurodytais atvejais, prieš nusprendama visiškai ar iš dalies nepripažinti ir nevykdyti nutarimo konfiskuoti, vykdančioji institucija bet kuriuo tinkamu būdu konsultuojasi su priimančiąja institucija ir prireikus jos paprašo nedelsiant pateikti visą būtiną informaciją.

3. Bet koks sprendimas nepripažinti nutarimo konfiskuoti ir jo nevykdyti priimamas nedelsiant ir apie tai bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu nedelsiant pranešama priimančiajai institucijai.

23 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo terminai

1. Vykdančioji institucija sprendimą dėl nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo priima nedelsdama ir, nedarant poveikio 4 daliai, ne vėliau kaip per 60 dienų nuo tos dienos, kurią gavo konfiskavimo liudijimą.
2. Vykdančioji institucija bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu priimančiajai institucijai nedelsdama praneša apie sprendimą dėl nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo.
3. Išskyrus atvejus, kai yra 24 straipsnyje nurodytų atidėjimo pagrindų, vykdančioji institucija imasi konkrečių priemonių, būtinų siekiant įvykdyti nutarimą konfiskuoti nedelsiant ir bent jau taip pat sparčiai ir teikiant tokį pat prioritetą, kaip ir panašų vidaus nutarimą konfiskuoti.
4. Jeigu konkrečiu atveju neįmanoma laikytis 1 dalyje nurodyto termino, vykdančioji institucija nedelsdama praneša apie tai priimančiajai institucijai, nuroydama uždelsimo priežastis, ir konsultuojasi su priimančiąja institucija dėl tinkamo nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo grafiko.
5. 1 dalyje nurodyto termino pasibaigimas neatleidžia vykdančiosios institucijos nuo pareigos priimti sprendimą dėl nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo ir nedelsiant tą nutarimą įvykdyti.

Nutarimų konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo atidėjimas

1. Vykdančioji institucija gali atidėti pagal 17 straipsnį perduoto nutarimo konfiskuoti pripažinimą ar vykdymą, jeigu:
 - a) jį vykdant galėtų būti pakenkta vykstančiam nusikalstamos veikos tyrimui – tokiu atveju nutarimo konfiskuoti vykdymas gali būti atidėtas tam laikui, kuris vykdančiajai institucijai atrodo pagrįstas;
 - b) su pinigų suma susijusio nutarimo konfiskuoti atveju vykdančioji institucija mano, kad yra rizikos, jog visa suma, gauta vykdant tą nutarimą konfiskuoti, gali gerokai viršyti nutarime konfiskuoti nurodytą sumą, nes tas nutarimas konfiskuoti vienu metu vykdomas daugiau nei vienoje valstybėje narėje;
 - c) turtas jau yra vykstančio konfiskavimo proceso dalykas vykdančiojoje valstybėje arba
 - d) taikomos 33 straipsnyje nurodytos teisių gynimo priemonės.
2. Vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nutarimo konfiskuoti pripažinimo ar vykdymo atidėjimo laikotarpiu imasi visų priemonių, kurių ji imtųsi analogiškoje nacionalinėje byloje siekdama užkirsti kelią tam, kad turtas nebebūtų prieinamas nutarimo konfiskuoti vykdymui.
3. Vykdančioji institucija bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu priimančiajai institucijai nedelsdama praneša apie nutarimo vykdymo atidėjimą, įskaitant atidėjimo pagrindus ir, jei įmanoma, tikėtiną atidėjimo trukmę.

4. Kai tik nebelieka atidėjimo pagrindo, vykdančioji institucija nedelsdama imasi būtinų priemonių nutarimui vykdyti ir bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu praneša apie tai priimančiajai institucijai.

25 straipsnis

Galimybės vykdyti nutarimą konfiskuoti nebuvimas

1. Jei vykdančioji institucija mano, kad nutarimo konfiskuoti įvykdyti neįmanoma, ji nedelsdama apie tai praneša priimančiajai institucijai.
2. Prieš pranešdama priimančiajai institucijai pagal 1 dalį, vykdančioji institucija atitinkamais atvejais nedelsdama pasikonsultuoja su priimančiąja institucija siekiant rasti sprendimą, atsižvelgdama ir į 21 straipsnio 2 ar 3 dalyje numatytas galimybes.
3. Nutarimo konfiskuoti nevykdymas pagal šį straipsnį gali būti pateisinamas tik jeigu turtas:
 - a) jau yra konfiskuotas;
 - b) yra dingęs;
 - c) yra sunaikintas;
 - d) jo negalima rasti liudijime nurodytoje vietoje arba
 - e) jo negalima rasti, nes turto buvimo vieta nenurodyta pakankamai tiksliai, nepaisant 2 dalyje nurodytų konsultacijų.

4. 3 dalies b, d ir e punktuose nurodytų situacijų atžvilgiu, jeigu vykdančioji institucija vėliau gauna informacijos, pagal kurią ji gali nustatyti turto buvimo vietą, vykdančioji institucija gali įvykdyti nutarimą konfiskuoti, neperduodant naujo liudijimo, su sąlyga, kad prieš įvykdydama nutarimą konfiskuoti vykdančioji institucija pasitikrina pas priimančiąją instituciją, ar nutarimas konfiskuoti vis dar galioja.
5. Nepaisant 3 dalies, tuo atveju, kai priimančioji institucija nurodė, kad galėtų būti konfiskuotas tokios pat vertės turtas, nutarimo konfiskuoti nevykdymas pagal šį straipsnį gali būti pateisinamas tik jeigu yra susidariusi viena iš 3 dalyje nurodytų aplinkybių ir nėra tokios pat vertės turto, kuris gali būti konfiskuotas.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

26 straipsnis

Vykdimui taikoma teisė

1. Nutarimo įšaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymui taikoma vykdančiosios valstybės teisė ir tik jos institucijos yra kompetentingos spręsti dėl vykdymo tvarkos ir nustatyti visas su tuo susijusias priemones.
2. Juridinio asmens atžvilgiu priimtas nutarimas įšaldyti arba nutarimas konfiskuoti vykdomas net ir tuo atveju, jeigu vykdančioji valstybė nepripažįsta juridinių asmenų baudžiamosios atsakomybės principo.
3. Nepaisant 21 straipsnio 2 ir 3 dalių, vykdančioji valstybė negali be priimančiosios valstybės sutikimo nustatyti pagal 5 ir 17 straipsnius perduotam nutarimui įšaldyti ar nutarimui konfiskuoti alternatyvių priemonių.

26a straipsnis

Turto susigrąžinimo tarnybų tarpusavio bendradarbiavimas

Valstybės narės užtikrina, kad jų turto susigrąžinimo tarnybos tarpusavyje bendradarbiautų siekiant sudaryti palankesnes sąlygas nusikalstamu būdu įgytų pajamų bei kito susijusio turto, dėl kurių gali būti priimtas nutarimas įšaldyti ar nutarimas konfiskuoti, paieškai ir nustatymui pagal 2007 m. gruodžio 6 d. Tarybos sprendimą 2007/845/TVR dėl valstybių narių turto susigrąžinimo tarnybų bendradarbiavimo nusikalstamu būdu įgytų pajamų bei kito susijusio turto paieškos ir nustatymo srityje¹⁸.

¹⁸ OL L 332, 2007 12 18, p. 103.

Pranešimas apie kompetentingas institucijas

1. Ne vėliau kaip ...[šio reglamento taikymo pradžios diena] kiekviena valstybė narė praneša Komisijai, kuri institucija arba institucijos, apibrėžtos 2 straipsnio 8 ir 9 dalyse, yra kompetentingos pagal jos nacionalinę teisę tais atvejais, kai ta valstybė narė yra atitinkamai:
 - a) priimančioji valstybė arba
 - b) vykdančioji valstybė.
2. Kiekviena valstybė narė, jei tai būtina dėl jos vidaus teisinės sistemos struktūros, gali paskirti vieną ar daugiau centrinių institucijų atsakingomis už liudijimų, susijusių su nutarimais įšaldyti ir nutarimais konfiskuoti, administracinį perdavimą ir gavimą bei pagalbą kompetentingoms institucijoms. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tas institucijas.
3. Komisija visoms valstybėms narėms suteikia galimybę susipažinti su gauta informacija.

Ryšių palaikymas

1. Siekdamos užtikrinti veiksmingą šio reglamento taikymą, priimančioji ir vykdančioji institucijos prireikus konsultuojasi tarpusavyje, naudodamosi visais tinkamais ryšių palaikymo būdais.
2. Visus pranešimus, įskaitant pranešimus, kuriais siekiama spręsti sunkumus, susijusius su bet kokių nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymui reikalingų dokumentų perdavimu arba autentiškumo nustatymu, priimančioji institucija ir vykdančioji institucijai viena kitai teikia tiesiogiai arba, jeigu valstybė narė pagal 27 straipsnio 2 dalį yra paskyrusi centrinę instituciją, dalyvaujant tai centrinei institucijai.

29 straipsnis

Keli nutarimai

1. Jeigu vykdančioji institucija to paties asmens atžvilgiu iš skirtingų valstybių narių gauna du ar daugiau nutarimų įšaldyti ar nutarimų konfiskuoti ir tas asmuo neturi pakankamai turto vykdančiojoje valstybėje, kad būtų įvykdyti visi nutarimai, arba jeigu vykdančioji institucija to paties konkretaus turto vieneto atžvilgiu gauna du ar daugiau nutarimų įšaldyti ar nutarimų konfiskuoti, vykdančioji institucija nusprendžia, kuriuos nutarimus vykdyti pagal vykdančiosios valstybės teisę, nedarant poveikio galimybei atidėti nutarimo konfiskuoti vykdymą pagal 24 straipsnį.
2. Priimdama sprendimą vykdančioji institucija, jei įmanoma, teikia pirmenybę nukentėjusiųjų interesams. Ji taip pat atsižvelgia į visas kitas atitinkamas aplinkybes, įskaitant:
 - a) tai, ar turtas yra įšaldytas;
 - b) atitinkamų nutarimų datas ir jų perdavimo datas;
 - c) atitinkamo nusikaltimo sunkumą ir
 - d) vietą, kurioje buvo įvykdytas nusikaltimas.

Nutarimo įšaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymo nutraukimas

1. Jei nutarimas įšaldyti arba nutarimas konfiskuoti tampa nevykdytinu arba nebegalioja, priimančioji institucija nedelsdama jį atsiima.
2. Priimančioji institucija bet kuriuo raštiškai užfiksuoti leidžiančiu būdu vykdančiajai institucijai nedelsdama praneša apie nutarimo įšaldyti arba nutarimo konfiskuoti atsiėmimą, taip pat apie bet kokį sprendimą ar priemonę, dėl kurios nutarimas įšaldyti arba nutarimas konfiskuoti turi būti atsiimtas.
3. Vos tik gavusi priimančiosios institucijos pranešimą pagal 2 dalį, vykdančioji institucija nutraukia nutarimo įšaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymą, jeigu vykdymas dar neužbaigtas.

31 straipsnis

Išaldyto ir konfiskuoto turto administravimas

1. Išaldyto ir konfiskuoto turto administravimą reglamentuoja vykdančiosios valstybės teisė.
2. Vykdančioji valstybė administruoja išaldytą arba konfiskuotą turtą, siekdama užkirsti kelią jo vertės sumažėjimui. Tuo tikslu vykdančioji valstybė turi galimybę parduoti arba perduoti išaldytą turtą, atsižvelgiant į Direktyvos 2014/42/ES 10 straipsnį.
3. Išaldytas turtas arba pinigai, gauti pardavus tokį turtą pagal 2 dalį, lieka vykdančiojoje valstybėje tol, kol pateikiamas nutarimas konfiskuoti ir tas nutarimas įvykdomas, nedarant poveikio turto restitucijos galimybei, kaip numatyta 31a straipsnyje.
4. Vykdančioji valstybė neprivalo parduoti ar grąžinti konkrečių turto vienetų, kuriems taikomas nutarimas konfiskuoti, bet kurie yra kultūros objektai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/60/ES¹⁹ 2 straipsnio 1 dalyje. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis toje direktyvoje nustatytam įpareigojimui grąžinti kultūros objektus.

¹⁹ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/60/ES dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorijos išvežtų kultūros objektų grąžinimo (OL L 159, 2014 5 28, p. 1).

31a straipsnis

Išaldyto turto restitucija nukentėjusiajam

1. Jei priimančiosios valstybės priimančioji institucija arba kita kompetentinga institucija, laikydamasi savo nacionalinės teisės, priėmė sprendimą atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam, priimančioji institucija informaciją apie tokį sprendimą įtraukia į 7 straipsnyje nurodytą išaldymo liudijimą arba informaciją apie tokį sprendimą vykdančiajai institucijai perduoda vėlesniame etape.
2. Gavusi informaciją apie sprendimą atlikti išaldyto turto restituciją, kaip nurodyta 1 dalyje, vykdančioji institucija imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tuo atveju, kai atitinkamas turtas yra išaldytas, kuo greičiau, laikantis vykdančiosios valstybės procesinių taisyklių, būtų atlikta jo restitucija nukentėjusiajam, jei būtina per priimančiąją valstybę, su sąlyga, kad:
 - a) neginčijama nukentėjusiojo nuosavybės teisė į tą turtą;
 - b) nereikalaujama, kad turtas būtų pateiktas kaip įrodymas baudžiamajame procese vykdančiojoje valstybėje;
 - c) nepažeidžiamos paveiktųjų asmenų teisės.
3. Jei vykdančioji institucija nėra įsitikinusi, kad 2 dalyje nurodytos sąlygos yra tenkinamos, ji nedelsdama ir bet kokiomis tinkamomis priemonėmis konsultuojasi su priimančiąja institucija, kad būtų rastas sprendimas. Jei sprendimo rasti neįmanoma, vykdančioji institucija gali nuspręsti neatlikti išaldyto turto restitucijos nukentėjusiajam.

31b straipsnis

Disponavimas konfiskuotu turtu arba pinigais, gautais pardavus tokį turtą

1. Jei priimančiosios valstybės priimančioji institucija arba kita kompetentinga institucija, laikydamosi savo nacionalinės teisės, priėmė sprendimą atlikti konfiskuoto turto restituciją nukentėjusiajam arba kompensuoti jam žalą, priimančioji institucija informaciją apie tokį sprendimą įtraukia į 20 straipsnyje nurodytą konfiskavimo liudijimą arba informaciją apie tokį sprendimą vykdančiajai institucijai perduoda vėlesniame etape.
2. Gavusi informaciją apie sprendimą atlikti konfiskuoto turto restituciją nukentėjusiajam, kaip nurodyta 1 dalyje, vykdančioji institucija imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tuo atveju, kai atitinkamas turtas yra konfiskuotas, kuo greičiau būtų atlikta jo restitucija nukentėjusiajam, jei būtina, tą turtą perduodant priimančiajai valstybei.
3. Jeigu vykdančioji institucija negali atlikti turto restitucijos nukentėjusiajam pagal 2 dalį, bet įvykdžius su tuo turtu susijusį nutarimą konfiskuoti buvo gauti pinigai, atitinkama pinigų suma restitucijos tikslais turi būti perduota nukentėjusiajam, jei būtina, per priimančiąją valstybę. Visu likusiu turtu turi būti disponuojama pagal 7 dalį.
4. Jei vykdančioji institucija gavo informaciją apie sprendimą kompensuoti žalą nukentėjusiajam, kaip nurodyta 1 dalyje, ir įvykdžius nutarimą konfiskuoti buvo gauti pinigai, atitinkama suma, tiek, kiek ji neviršija liudijime nurodytos sumos, kompensavimo tikslais turi būti perduota nukentėjusiajam, jei būtina, per priimančiąją valstybę. Visu likusiu turtu turi būti disponuojama pagal 7 dalį.

5. Jeigu priimančiojoje valstybėje vykdoma procedūra dėl turto restitucijos arba žalos kompensavimo nukentėjusiajam, priimančioji institucija apie tai atitinkamai praneša vykdančiajai institucijai. Vykdančioji valstybė sustabdo disponavimą konfiskuotu turtu tol, kol vykdančiajai institucijai bus pranešta informacija apie sprendimą atlikti turto restituciją arba kompensuoti žalą nukentėjusiajam, net jei nutarimas konfiskuoti jau yra įvykdytas.
6. Nedarant poveikio 1–5 dalims, kitu nei pinigai turtu, kuris buvo gautas įvykdžius nutarimą konfiskuoti, disponuojama pagal šias taisykles:
- a) turtas gali būti parduotas – tokiu atveju pajamomis iš pardavimo turi būti disponuojama pagal 31b straipsnio 7 dalį;
 - b) turtas gali būti perduotas priimančiajai valstybei su sąlyga, kad jeigu nutarime konfiskuoti nurodyta pinigų suma, turtas priimančiajai valstybei gali būti perduotas tik priimančiajai institucijai sutikus;
 - c) jeigu neįmanoma pritaikyti a arba b punkto, turtu gali būti disponuojama kitu būdu pagal vykdančiosios valstybės teisę;
 - d) priimančiajai valstybei sutikus, turtas vykdančiojoje valstybėje pagal jos teisės aktus gali būti naudojamas viešaisiais interesais ar socialiniais tikslais.

7. Išskyrus atvejus, kai prie nutarimo konfiskuoti pridedamas sprendimas atlikti turto restituciją nukentėjusiajam arba kompensuoti žalą tam asmeniui pagal 1–5 dalis, arba jei atitinkamos valstybės narės nesusitaria kitaip, vykdančioji valstybė pinigais, gautais įvykdžius nutarimą konfiskuoti, disponuoja tokiais būdais:
- a) jeigu suma, gauta įvykdžius nutarimą konfiskuoti yra lygi arba mažesnė nei 10 000 EUR, ta suma turi atitekti vykdančiajai valstybei;
 - b) jeigu suma, gauta įvykdžius nutarimą konfiskuoti yra didesnė nei 10 000 EUR, vykdančioji valstybė 50 % tos sumos turi perduoti priimančiajai valstybei.

32 straipsnis

Išlaidos

1. Kiekviena valstybė narė padengia savo išlaidas, patirtas taikant šį reglamentą, nedarant poveikio 31 straipsnyje išdėstytoms nuostatomis, susijusioms su disponavimu konfiskuotu turtu.
2. Vykdančioji institucija gali pateikti pasiūlymą priimančiajai institucijai, kad būtų dalijamasi išlaidomis, tais atvejais, kai prieš vykdant nutarimą įšaldyti ar nutarimą konfiskuoti ar jį įvykdžius, pasirodo, kad nutarimo vykdymas susijęs su didelėmis ar išimtinėmis išlaidomis;

Atsižvelgdamos į tokį pasiūlymą, prie kurio pridedamas vykdančiosios institucijos parengtas išsamus išlaidų išskaidymas, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija pasikonsultuoja viena su kita. Prireikus Eurojustas gali sudaryti palankesnes sąlygas tokioms konsultacijoms.

Pareiga informuoti paveiktuosius asmenis

1. Nedarant poveikio 12 straipsniui, įvykdžius nutarimą išaldyti ir po to, kai priimamas sprendimas pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti, vykdančioji institucija, laikydamasi procedūrų pagal savo nacionalinę teisę ir tokiu mastu, koks įmanomas, apie tokį įvykdymą ir tokį sprendimą nedelsdama informuoja jai žinomus paveiktuosius asmenis.
2. Informacijoje, kuri turi būti pateikta pagal 1 dalį, nurodoma institucija, kuri priėmė nutarimą, ir pagal vykdančiosios valstybės nacionalinę teisę turimos teisių gynimo priemonės.
3. Tai atvejais, kai 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta asmeniui, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti, arba asmeniui, kurio turtui taikomas tas nutarimas, joje taip pat bent jau glaustai nurodomos tokio nutarimo priežastys.
4. Tam tikrais atvejais vykdančioji institucija gali paprašyti priimančiosios institucijos pagalbos vykdant 1 dalyje nurodytas funkcijas.

33 straipsnis

Teisių gynimo priemonės vykdančiojoje valstybėje, nukreiptos prieš nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti pripažinimą ir vykdymą

1. Paveiktieji asmenys turi teisę pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis vykdančiojoje valstybėje, nukreiptomis prieš sprendimus dėl nutarimų pripažinimo ir vykdymo pagal šio reglamento 8 ir 21 straipsnius. Teise į teisių gynimo priemonę pasinaudojama vykdančiosios valstybės teisme pagal tos valstybės nacionalinę teisę. Nutarimų konfiskuoti atveju ieškinys gali turėti stabdomąjį poveikį, jeigu taip numatyta pagal vykdančiosios valstybės teisę.
2. Materialinės priežastys priimti nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti ginčijamos tik priimančiosios valstybės teisme.
3. Priimančiosios valstybės kompetentingai institucijai pranešama apie kiekvieną teisių gynimo priemonę, kuria pasinaudojama pagal 1 dalį.

34 straipsnis

Žalos atlyginimas

1. Tais atvejais, kai vykdančioji valstybė pagal savo nacionalinę teisę yra atsakinga už žalą, padarytą paveiktajam asmeniui, dėl nutarimo išaldyti ar nutarimo konfiskuoti, perduotų jai pagal 5 ir 17 straipsnius, įvykdymo, priimančioji valstybė vykdančiajai valstybei atlygina bet kokią žalą, kurios suma buvo sumokėta tam paveiktajam asmeniui, išskyrus atvejus, kai priimančioji valstybė gali įrodyti vykdančiajai valstybei, kad žala arba jos dalis buvo padaryta išimtinai dėl pastarosios valstybės veiksmų; tokiu atveju priimančioji ir vykdančioji valstybės tarpusavyje susitaria dėl atlygintinos sumos.
2. 1 dalimi nedaroma poveikio valstybių narių teisei, reglamentuojančiai fizinių ar juridinių asmenų reikalavimus atlyginti žalą.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

35 straipsnis

Statistiniai duomenys

1. Valstybės narės reguliariai renka ir kaupia išsamius iš atitinkamų institucijų gaunamus statistinius duomenis ir kasmet siunčia juos Komisijai. Be Direktyvos 2014/42/ES 11 straipsnio 2 dalyje numatytos pateikti informacijos, tokie statistiniai duomenys turi apimti valstybės narės iš kitų valstybių narių gautų nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti,
 - a) kurie buvo pripažinti ir įvykdyti;
 - b) kuriuos pripažinti ir įvykdyti buvo atsisakyta, skaičių.
2. Valstybės narės Komisijai kasmet siunčia ir šiuos statistinius duomenis, jei jie atitinkamoje valstybėje narėje turimi centriniu lygmeniu:
 - a) atvejų, kai nukentėjusiajam buvo kompensuota žala arba atlikta turto, gauto įvykdžius nutarimą konfiskuoti pagal šį reglamentą, restitucija, skaičius;
 - b) vidutinė nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti vykdymo pagal šį reglamentą trukmė.

36 straipsnis

Liudijimo ir formos pakeitimai

Komisijai pagal 37 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas liudijimas ir forma, nustatyti I ir II prieduose. Tokie pakeitimai turi atitikti šio reglamento nuostatas ir nedaro poveikio šioms nuostatomis.

37 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.
2. 36 straipsnyje nurodyti įgaliojimai suteikiami neribotam laikui nuo ... [*šio reglamento taikymo pradžios diena*].
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 36 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros²⁰ nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

²⁰ OL L 123, 2016 5 12, p. 13.

6. Pagal 36 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas ... [*dviem mėnesiais*].

38 straipsnis

Nuostata dėl peržiūros

Ne vėliau kaip ... [*penkeri metai nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos*] Komisija Europos Parlamentui, Tarybai bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia ataskaitą dėl šio reglamento taikymo, be kita ko, dėl:

- a) valstybėms narėms numatytos galimybės pateikti ir atsiimti pareiškimus pagal 5 straipsnio 2 dalį ir 17 straipsnio 2 dalį;
- b) 31–31b straipsnių, susijusių su išaldyto ir konfiskuoto turto administravimu ir disponavimu tuo turto ir su turto restitucija nukentėjusiajam bei žalos kompensavimu nukentėjusiajam, taikymo.

Prireikus prie ataskaitos pridedami pasiūlymai dėl šio reglamento derinimo.

39 straipsnis

Pakeitimas

Nuo ... [*šio reglamento taikymo pradžios diena*] šiuo reglamentu valstybėse narėse, kurioms šis reglamentas yra privalomas, pakeičiamas Pamatinis sprendimas 2003/577/TVR ir Pamatinis sprendimas 2006/783/TVR.

40 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo ... [reglamento įsigaliojimo diena pridėjus 30 mėnesių], išskyrus 27 straipsnį, kuris taikomas nuo ... [reglamento įsigaliojimo diena].

41 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas su nutarimais įšaldyti ir nutarimais konfiskuoti susijusiems liudijimams, perduotiems ... [*reglamento taikymo pradžios diena*] arba vėliau.
2. Su nutarimais įšaldyti ir nutarimais konfiskuoti susijusiems liudijimams, perduotiems anksčiau nei ... [*reglamento taikymo pradžios diena*], valstybėse narėse, kurioms šis reglamentas yra privalomas, po tos dienos toliau taikomi Pamatinis sprendimas 2003/577/TVR ir Pamatinis sprendimas 2006/783/TVR tol, kol nutarimas įšaldyti ar nutarimas konfiskuoti galutinai įvykdomas.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Tarybos vardu

Pirmininkas

Pirmininkas
